

28 Απριλίου 2022

Ο απλός Ιερέας που δεν... γέμισε το μάτι του Αρχιερέα!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ένας Επίσκοπος κάποτε, περιοδεύοντας τα χωριά της επαρχίας του, έφτασε σ' ένα πολύ μακρινό μικρό χωριουδάκι.

Ζήτησε να ιδή τον Ιερέα.

Ύστερα από αρκετή ώρα παρουσιάστηκε μπροστά του ένας απλοϊκός χωρικός, που μόλις είχε γυρίσει από το χωράφι και φορούσε τα ρούχα της δουλειάς. Ήταν ο

Ιερεύς του χωριού.

Ο Επίσκοπος δεν έμεινε ικανοποιημένος. Ήθελε πιο ευπαρουσίαστο τον Λειτουργό του Υψίστου.

Η άλλη μέρα ήταν Κυριακή. Ο Ιερεύς ετοιμάστηκε να λειτουργήσει κι ο Επίσκοπος δεν τον άφηνε από τα μάτια του. Ήθελε να τα παρακολουθήσει όλα. Θα έβρισκε ίσως πολλά σφάλματα στον αγροίκο εκείνο χωρικό.

Παράδοξο όμως! Από τη στιγμή, που άρχισε η θεία Λειτουργία, ο Ιερεύς κυκλώθηκε από ένα ουράνιο φως που τον θέρμαινε και τον λάμπρυνε χωρίς να τον καίη. Κι αυτό κράτησε ως το τέλος της Λειτουργίας.

Αφού μοίρασε ο Ιερεύς το αντίδωρον στους χωρικούς, τον φώναξε στο Άγιο Βήμα ο Επίσκοπος και πέφτοντας στα γόνατα, του ζήτησε να τον ευλογήσει.

Ο απλοϊκός Ιερεύς σάστισε.

- Πώς είναι δυνατόν ο ανώτερος να ευλογηθεί από τον κατώτερό του; Εσύ ευλόγησέ με, άγιε Δέσποτα.

- Αδύνατον να ευλογήσω εκείνον που στέκεται μέσα σε θεϊκή φλόγα και προσφέρει την αναίμακτη Θυσία. «Το έλαττον υπό του κρείττονος ευλογείται».

- Υπάρχει τάχα, άγιε Δέσποτα, Επίσκοπος ή Πρεσβύτερος και Διάκονος ακόμη, που να πλησιάζη το άγιο Θυσιαστήριο και να μη περικυκλώνεται από ουράνιο φως; είπε με απορία ο απλοϊκός Ιερεύς.

Τι να απαντήσει ο Επίσκοπος σ' εκείνον που έβλεπε το υπερφυσικό σαν το φυσικώτερο πράγμα του κόσμου;

Θάύμασε την καθαρότητα της καρδιάς του κι έφυγε από το μικρό χωριό ωφελημένος.

Από το βιβλίο, «Γεροντικόν, Σταλαγματιές από την πατερική σοφία», έκδοση Ορθοδόξου Χριστιανικής Αδελφότητας «Λυδία», Θεσσαλονίκη 1987.

<https://bit.ly/3vHwfZy>